

Ο Πάρης ανήκει στις αμφιλεγόμενες μορφές της μυθολογίας. Μόνος αυτός, αρνήθηκε σταθερά και αμετακίνητα να επιστρέψει στον Μενέλαο την γυναίκα του και να αποφύγει την αιματοχυσία. Και, στον δέκατο χρόνο της πολιορκίας, όταν ολόκληρη η Τροία στέναζε, πάλι αρνήθηκε να δώσει πίσω την Ελένη για να λήξει ο πόλεμος. Και ήταν αυτός που έμελλε να σκοτώσει τον Αχιλλέα.

Μ' όλα αυτά, οι ερευνητές πιστεύουν πως ο Πάρης ταυτίστηκε με κάποιον αντρειωμένο ήρωα που άκουγε στο όνομα Αλέξανδρος κι έτσι πέρασε στο έπος. Επειδή μόνο ένας ήρωας ήταν δυνατό να αρνηθεί και η άρνησή του να γίνει σεβαστή. Και μόνο ένας ήρωας επιτρεπόταν να σκοτώσει τον πιο ξακουστό από τους Αχαιούς, τον Αχιλλέα. Το Αλέξανδρος προτιμούσε ως όνομα και ο Όμηρος (στην Ιλιάδα, τον αναφέρει έτσι 46 φορές, ενώ ως Πάρη μόνο 13, όπως σημειώνει και ο Ι. Θ. Κακριδής).

Ο Πάρης όμως μόνο ήρωας δεν ήταν. Η Ιλιάδα τον παρουσιάζει δειλό, καυχησιάρη, νικημένο σε μονομαχία με τον Μενέλαο, απρόθυμο στον πόλεμο, που προτιμούσε να χρησιμοποιεί τόξο, ώστε να χτυπά από μακριά, χωρίς να κινδυνεύει να βρεθεί αντιμέτωπος με τον εχθρό.

Ο Πάρης και ο Αλέξανδρος μοιάζουν να είναι διαφορετικά πρόσωπα συγχωνευμένα σε ένα.

Οι λοιπές δυνάμεις

Αμέσως μετά τον Έκτορα, οι Τρώες τιμούσαν τον ξάδελφό του, Ανεία, γιο της θεάς Αφροδίτης και του Αγχίση, πρώτου ξαδελφού του Πριάμου. Στον Τρωικό πόλεμο, ήταν αρχηγός των Δαρδάνων, λαού της Τρωάδας που κατοικούσε γύρω από τον Ελλήσποντο.

Κατά τον Όμηρο, ήταν γενναίος αλλά δεν απολάμβανε τις πρέπουσες τιμές από τον Πρίαμο και, για τον λόγο αυτό, είχε θυμώσει με τον βασιλιά και πολεμούσε τελευταίος. Θα γινόταν η τελευταία ελπίδα των Τρώων, μετά την άλωση της Τροίας.

Δύναμη στην Τροία αποτελούσε και η οικογένεια του Αντήνορα, γιου του Ικετίονα (ενός από τους αδελφούς του Πριάμου) και συζύγου της Θεανώς που θα μπορούσε να είναι αδελφή της Εκάβης ως κόρη του Κισσέα. Είχε οκτώ ή έντεκα γνήσιους γιους κι ένα νόθο. Από αυτούς, οι δυο (Ακάμας και Αγήνορας) ήταν τόσο γενναίοι, ώστε πολεμούσαν στο πλάι του θείου τους, Έκτορα.

Η οικογένεια του Πάνθου ανήκε επίσης στις άριστες της Τροίας. Δεν είχε αυτός συγγενικούς δεσμούς με τον βασιλικό οίκο αλλά ήταν μάντης φερμένος από τους Δελφούς. Ήταν, όταν ο Πρίαμος έστειλε να ρωτήσουν το μαντείο, αν μπορούσε να κτίσει τα τείχη της Τροίας που ο Ηρακλής είχε γκρεμίσει. Ανάμεσα στους Τρώες που πήγαν στους Δελφούς, ήταν και ένας από τους γιους του Αντήνορα. Τον είδε, τον ερωτεύτηκε και στην επιστροφή τον πήρε μαζί του. Ο Πρίαμος τον έκανε ιερέα του Απόλλωνα. Παντρεύτηκε την Φροντίδα κι απέκτησε τρεις γιους, τους Πολυδάμα (γεννήθηκε την ίδια μέρα με τον Έκτορα, του οποίου έγινε επιστήθιος φίλος), Εύφορβο και Υπερήνορα.

Στους συμμάχους του Πριάμου συγκαταλεγόταν και ο Σαρπηδόνας με τον Γλαύκο (τον γιο του Ιππόθου), αρχηγοί των Λυκίων. Ο Σαρπηδόνας ήταν γιος του Δία και της Λαοδάμειας, κόρης του ήρωα Βελλεροφόντη. Κατ' άλλους, υπήρχαν δυο με αυτό το όνομα: Ο γιος του Δία και της Ευρώπης που απέκτησε γιο τον Εύανδρο, ο οποίος παντρεύτηκε με την Δηιδάμεια, άλλη κόρη του Βελλεροφόντη, που του έκανε γιο, στον οποίο έδωσε το όνομα του πατέρα του. Αυτός ο τελευταίος ήταν που βρέθηκε στην Τροία.

Από τη Λυκία προερχόταν και ο Πάνδαρος, γιος του Λυκάονα και αρχηγός των Τρώων που κατοικούσαν στην Ζέλεια (περιοχή της Τρωάδας, στις όχθες του Αίσηπου ποταμού). Είχε τόξο που του χάρισε ο Απόλλωνας και ήταν ασυναγώνιστος τοξότης.

Από την Αδράστεια, την Απαισό και την Πίτεια (πόλεις της Μυσίας στην Προποντίδα), είχαν έλθει, σύμμαχοι του Πριάμου, τ' αδέρφια, ο Άδραστος και ο Άμφιος, παρ' όλο που ο πατέρας τους, μάντης Μέροπας, τους εξόρκιζε να μην πάνε, γνωρίζοντας ότι θα σκοτωθούν.

Κατέφθασαν και σύμμαχοι από την Περκώτη, πόλη του Ελλησπόντου, και τις γύρω περιοχές, με αρχηγό τον Άσιο, τον γιο του Ύρτακου και της Αρίσβης. Σύμμαχοι των Τρώων είχαν έλθει και Θράκες, Κίκονες, Παίονες, Παφλαγόνες, Αλιζώνες, Μυσοί και Φρύγες.

(τελευταία επεξεργασία, 17 Ιανουαρίου 2022)